

Членъ 54). Комисіонеринътъ, когато е далъ въ брой пары за стокъ, която му ся праща отъ друго нѣкое мѣсто, за да я продаде за смѣткѣ на нѣкой уполномощитель, явно е че има право и ся прѣдпочита отъ всѣкій другій, за да задържи отъ стойността на продаденятъ стокъ, прѣдплатеннитѣ пары, лихви и разноскитѣ си. Обаче за да бжде стоката подъ управленіето му, като е въ магазятъ му или отправена въ градскіятъ гюмрюшки анбаръ, или ако не е още дошла, той трѣбва да покаже товарителниятъ вапорскы (гемійскы) записъ, (полица ди карико), съ когото да ся докаже, че стоката е пратена до него.

Членъ 55). Една стока, ако е продадена или прѣдадена за смѣткѣ на уполномощительтъ, комисіонеринътъ за исплащаніето на прѣдплатеннитѣ му пары, лихви и други разноскы, има право и ся прѣдпочита да ся наплати отъ стойността на стокятъ, прѣди всѣкій другій заиматель на уполномощительтъ.

ОТДѢЛЪ ПЕТИЙ.

ЗА

*Комисіонеринътъ и аманетчіята които прѣнасятъ
и испращатъ стоки по сухо и по море.*

Членъ 56). Единъ комисіонеринъ или аманетчія, длъженъ е да забѣлѣква въ дневиятъ си книгъ (тефтеръ) видѣтъ, количеството и стойността на стокятъ, за която е натоваренъ да прѣнесе и испрати по сухо, или по море.

Членъ 57). Комисіонеринътъ и аманетчіята, до гдѣто нѣматъ нѣкая здрава прѣприятственна причина за прѣдаденятъ му стокъ, длъженъ е и увързанъ, да я испрати и да прѣстигне на мѣстото си, въ разстояніе на врѣ-